

[Christmas Møller.]

ærede Ordfører, at naar det ærede Medlem talte om Protektionisme i Anledning af de Toldforanstaltninger, som blev gennemført for ca. 14 Dage siden af den høje Rigsdag, at der er intet, der er stærkere protektionistisk end Valutacentralen ført ud i Livet. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at ligesom vi kan mødes i Afskaffelsen i det store og hele af denne Valutacentral, haaber og tror jeg, at det ogsaa maa lykkes os senere at mødes, ikke saaledes, at man springer fra den mest yderliggaaende Protektionisme, som Valutacentralen er, men at man i de Tider, vi lever i, tager Hensyn til Toldforanstaltningers Nødvendighed og, hvad jeg ved, det ærede Medlem ikke vil være uenig med mig i, til Antidumpingforanstaltningers Rimelighed. Og som disse Foranstaltninger maa gennemføres til Hjælp og Beskyttelse for Landbruget, som der paa alle Omraader i Statens og Kommunernes Styre maa vises den største og mest gennemførte Sparsommelighed, saaledes er det ogsaa nødvendigt til Fremhjælpning af Byerhvervene, til Fremhjælpning af Haandværk og den mindre Industri, at gennemføre en økonomisk Politik, saaledes at Arbejder, som skal bruges i dette Land, ogsaa skabes indenfor Landets egne Grænser. Og vi maa ogsaa med Ottawa-Konferencens Aftaler i Erindring have Lov at pege paa, at med hele den økonomiske Politik, Landene Verden over fører, en økonomisk Politik, som i Øjeblikket ikke viser de Lyspunkter, som Regeringen talte om i sin Aabningstale, vil det være nødvendigt at tage Hensyn til denne Politik, ikke fordi vi ønsker denne Politik, ikke fordi vi mener, at denne Politik for Verden i sin Helhed er heldig, men fordi vi er overbevist om, at ekstraordinære Tider kræver disse ekstraordinære Foranstaltninger.

Og paa ingen Maade kan dette Lands Erhvervsliv, hvad enten det drejer sig om Landbruget eller Byerhvervene, hvad enten det drejer sig om eksporterende Landbrug eller eksporterende Industri, eller det drejer sig om det Haandværk og den Handelsstand, som meget ofte rammes haardt gennem Akkordlovgivning og Henstandslovgivning — intetsteds kan disse hjælpes bedre end ved, at vi søger at genskabe Rentabiliteten i Landbruget og søger at give Arbejderne den Beskæftigelse, som sætter hele Erhvervslivet i Gang. Det er denne positive Politik, vi kalder paa, det er denne positive Politik, overfor hvilken Regeringen ikke har noget som helst andet end det rent negative: i Aabningstalen at

erkende, at Krisehjælpsvejen til Landbruget og Arbejderne ikke vil kunne fortsættes. Det er den Politik, som positivt siger, at Foranstaltninger maa gennemføres til at klare Tidens store Vanskeligheder, vi kalder paa, det er den, som vi siger, at Vælgerne skal give Tilslutning til, fordi det er klart, at vi maaske skal igennem endnu vanskeligere Tider. Men sundt som dette Lands Erhvervsliv er, sundt som Landbrugets Grundlag er i den Forstand, at Produktionsapparatet er i Orden, sund som vor Sværindustri i det store og hele er, saavel som ogsaa Forholdene for Haandværkere og handlende, saa kan der vel komme en Tid, hvor Forholdene kan blive endnu vanskeligere end i Dag, men da gælder det om fra Lovgivningsmagtens Side ogsaa at have den Optimisme, som er nødvendig for at holde ud gennem de vanskelige Tider i Haab om bedre Tider. Dette sker ikke ved en negativ Politik, en Magtbryndepolitik, som uden at anvise Veje blot kræver Magten, men det kræver positive Foranstaltninger i Samarbejdet Aand i den danske Rigsdag.

Niels Frederiksen: Efter de Bemærkninger, der er fremsat af Oppositionspartiernes Ordførere, kan man gaa ud fra, at de vil medvirke, om end kun indirekte, til, at det foreliggende Lovforslag kan vedtages. Dermed bliver det altsaa muligt, at man Aaret ud fortsætter det Rædselsregimente, som Landet har været ude i i det sidste Aar, opretholder det Diktatur, man ellers saa stærkt er imod. Jeg takker Oppositionspartierne for, at de har overvundet deres store Betæneligheder ved at gaa med til det foreliggende Lovforslag og erkender, at den Situation, der skabtes ved det af Regeringen fremsatte Valutaforslag, ikke var saa slem, som det blev skildret fra Oppositionspartiernes Side. Jeg skal dernæst føje til, at saa foreligger der i Virkeligheden den politiske Situation, at man giver Handelsministeren i Danmark Aaret rundt den Beføjelse, som jeg allerede har nævnt. Naar man har sine store Betæneligheder ved at give en saadan Beføjelse et halvt Aar frem i Tiden, forekommer det mig, at den Angst er Udtryk for, at det Valg, der ellers skulde komme til Foraaret, ikke vilde være i Stand til at give Oppositionspartierne Magt til at forkorte det Tidsrum, som Loven gælder. Hvis man havde Ret i den Opfattelse af Tilstanden og Forholdene her i Landet, at det Diktatur, som Loven krævede, efter Oppositionspartiernes Udsagn vil skabe Tilstande i Landet Vinteren igennem, som